

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยผลการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลและมีข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายการวิจัย
2. สมมติฐานการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผลการวิจัย
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียน
3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าอย่างน้อย 0.50
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านละหานทราย (คุรุราษฎร์บำรุงวิทยา) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 4 ห้องเรียน รวม 145 คน ซึ่งจัดห้องเรียนแบบคละชั้น

1.2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบ้านละหานทราย (คุรุราษฎร์บำรุงวิทยา) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนที่นักเรียนคละความสามารถเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้มี 4 ชนิดประกอบด้วย

2.1. แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 ชุด แต่ละชุดมี 4 กิจกรรม

2.2. แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อใช้ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 แผนใช้เวลาสอน แผนละ 1 ชั่วโมง

2.3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ

4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนสะกดคำยากเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การทดลอง ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.3 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่ม สาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

4.1.1 ค่าร้อยละ

4.1.2 ค่าเฉลี่ย

4.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่

4.2.1 การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร IOC (สมนึก กัทฑิยชนี. 2549 : 220)

4.2.2 การหาค่าความยากของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตร (สมนึก กัทฑิยชนี. 2549 : 212)

4.2.3 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของเบรนนัน (สมนึก กัทฑิยชนี. 2549 : 214)

4.2.4 การหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีของโลเวท (สมนึก กัทฑิยชนี. 2549 : 230)

4.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

4.3.1 ทดสอบสมมติฐานหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร (เผชิญ กิจระการ. 2544 : 44 - 51)

4.3.2 ทดสอบสมมติฐานผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใช้สูตร Dependent Samples t-test (บุญชม ศรีสะอาด. 2547 : 228)

4.3.3 ทดสอบสมมติฐานค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I) โดยใช้สูตร (สมนึก กัททิชชนี. 2549 : 246)

สรุปผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 87.14/84.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่า 0.68 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 68
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในระดับมากที่สุด

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้ อภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ผลจากการนำแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้ พบว่าแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระ

การเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เท่ากับ 87.14/84.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้สอดคล้องกับงานวิจัยของ มิตรถาวร คำญา (2545 : 68) ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า (2547 : บทคัดย่อ) ณิชฎานต์ ชาติเพชร (2549 : 59) และเต็มดวง ดวงมณี (2552 : บทคัดย่อ) ได้ ทำการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 ในการสร้างแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและ การเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ประยุกต์ความรู้จากทฤษฎี ต่างๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและ การเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสอดคล้องกับโครงสร้าง รูปแบบและเนื้อหา ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 146-147) ที่กล่าวถึงขั้นตอนของการสร้างแบบฝึกทักษะว่า หลักในการสร้างแบบฝึกทักษะต้อง กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกให้ชัดเจน แบบฝึกต้องเหมาะสมกับเนื้อหา เวลา และ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

1.2 แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน การจัดทำเนื้อหาเรียงลำดับ จากง่ายไปหายากสอดคล้องกับคำรณ ส้อมในเมือง (2547 : 10) ซึ่งได้กล่าวว่า แบบฝึกควรมีลำดับ การเรียนรู้ในการทำจากง่ายๆ ไปสู่แบบที่ยากขึ้น สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล อันส่งผลให้ ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการทำแบบฝึก

1.3 กิจกรรมการเรียนการสอนที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ เร้าความสนใจ นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม จึงทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้าน การอ่านและการเขียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131-132) ที่กล่าวว่า แบบฝึกที่ดีควรปลุกเร้าความสนใจหรือเร้าใจ ให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดได้เร็วและสนุกสนาน เหมาะสม กับวัยและความสามารถ

1.4 แบบฝึกทักษะมีรูปแบบที่หลากหลาย ซึ่งจะพบว่าคำยากที่นำมาใช้ฝึกแต่ละชุด จะเป็นกลุ่มคำเดิม เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายจึงได้ใช้รูปแบบที่หลากหลายในชุดเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131-132) และคำรณ ส้อมในเมือง (2547 : 10) ที่กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรมีหลายรูปแบบ เพื่อให้เด็กทำงานเกิดทักษะการเรียนรู้

1.5 คำสั่งและคำชี้แจงในแบบฝึกทักษะมีความชัดเจน อ่านเข้าใจง่าย พร้อมทั้งมี คำแนะนำในการนำแบบฝึกไปใช้ ช่วยให้การปฏิบัติกิจกรรมได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงาน

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 145) ที่ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีว่า ควรมีคำชี้แจงสั้นๆ จะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย และควรมีข้อเสนอแนะในการใช้

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั้นแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปิยาภรณ์ สร้อยระย้า (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และฉวีภูษานต์ ชาติเพชร (2549 : 59) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้รัชการดา เหลาแก้ว (2550 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเต็มดวง ดวงมณี (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การที่ผลสัมฤทธิ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่า ก่อนเรียน อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้กำหนดจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ไว้ อย่างชัดเจน และการนำเข้าสู่บทเรียนทุกแผน ครูผู้สอนได้แจ้งจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้แต่ละครั้ง ส่งผลให้นักเรียนตั้งใจเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสุวิทย์ มูลคำ (2559 : 59) ที่กล่าวถึงลักษณะของ แผนการเรียนรู้ที่ดีว่า “ควรกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้ชัดเจนในการสอนเรื่องนั้น ๆ ต้องการให้ ผู้เรียนเกิดคุณสมบัติอะไร หรือด้านใด” อันส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จตาม จุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2.2 การเรียนการสอนในแผนการจัดการเรียนรู้ทุกแผน นักเรียนได้ฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนจากสื่อหลายชนิด ได้แก่ แผนภูมิเนื้อหา บัตรคำ ใบงาน คำศัพท์ เพลง เกม และแบบฝึกทักษะ จึงทำให้ผู้เรียนมีทักษะมากขึ้น

2.3 การสอนมีความสัมพันธ์ของทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนทำให้การเรียนรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอน นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง ซึ่ง สอดคล้องกับวิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 321) กล่าวว่า “แนวทางการจัดกิจกรรมควรเป็น กิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ ได้แก้ปัญหา จะได้เกิดทักษะกระบวนการสามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้”

2.4 ในการเริ่มต้นสอนแต่ละครั้งมีการทบทวนความรู้เดิม เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิม ให้สัมพันธ์กับความรู้ใหม่ นักเรียนจึงมีความเข้าใจเนื้อหามากขึ้น สอดคล้องกับสุวิทย์ มูลคำ (2559 : 59) ที่กล่าวว่า “แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีการเชื่อมโยงความรู้ไปได้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้หรือประสบการณ์ใหม่ และนำไปใช้ในชีวิตจริงหรือกับการเรียนในเรื่องต่อไป”

2.5 การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก เป็น กิจกรรมที่ทำให้เกิดความคิดของนักเรียน นักเรียนมีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการทำ กิจกรรมก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับวิลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131-132) ซึ่งได้กล่าวว่า “ลักษณะแบบฝึกที่ดี เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดง ความสามารถ” ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ

3. ผลการศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกด คำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.68 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้า ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 68 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

3.1 แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนสะกด คำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนทำกิจกรรม โดยเกิดจากการปฏิบัติจริง สาระการเรียนรู้เข้าใจง่าย มีความต่อเนื่องนักเรียนจึงมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 68

3.2 แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียน สะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามขั้นตอนที่ สมบูรณ์โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และความสามารถของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย (2538 : 65-73) กล่าวว่า “ครูควรนำหลักจิตวิทยามาใช้ ในการสอนภาษาไทย คำนึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและความสามารถทางการเรียนรู้ของ นักเรียน นักเรียนเรียนรู้ได้จากการกระทำและการฝึกฝน”

4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.93 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

4.1 แบบฝึกแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีระดับความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน นักเรียนเรียนรู้ได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 131-132) ที่กล่าวว่า “แบบฝึกที่ดีต้องเหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่ายสามารถศึกษาด้วยตนเองได้”

4.2 กิจกรรมการสอนที่ผู้วิจัยนำมาใช้ในการปฏิบัติกิจกรรม มีความสนุกสนานเพลิดเพลินทำให้ผู้เรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย มีภาพประกอบสวยงาม และแบบฝึกทักษะแต่ละชุดมีความหลากหลายกิจกรรมน่าสนใจผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม จึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมเป็นอย่างดี สอดคล้องกับคำรณ ส้อมในเมือง (2547 : 10) กล่าวว่า “แบบฝึกควรออกแบบได้น่าสนใจ เด็กอยากทำ เช่น มีภาพ การดีกรอบให้สวยงาม มีจำนวนแบบในการทำหลากหลาย และมากพอในการให้เด็กเกิดทักษะการเรียนรู้”

จากเหตุผลดังกล่าวส่งผลให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากการศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1.1 การฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก ครูควรดูแลให้นักเรียนได้ทำตามขั้นตอนของแต่ละแบบฝึก ฝึกอ่านคำศัพท์ทุกวันและพยายามให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ ด้วย

1.2 การดำเนินการฝึก ครูควรศึกษาแผนการสอนล่วงหน้า เตรียมสื่อการสอนให้ครบถ้วน และจัดกิจกรรมการสอนตามลำดับขั้นตอน

1.3 แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สามารถใช้เป็นสื่อในการสอน ช่อมเสริมสำหรับนักเรียนที่เรียนช้า มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านและการเขียนสะกดคำ และครูควร ทำเฉลยไว้ให้นักเรียนตรวจสอบคำตอบด้วยตนเอง

1.4 ก่อนการทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ นักเรียนต้องได้เรียน เนื้อหานั้น ๆ มาก่อน ครูควรมีการเสริมแรงด้วยการบอกคะแนนและให้ข้อเสนอแนะสิ่งที่ควรแก้ไข จะช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นและนำข้อบกพร่องไปแก้ไขได้

1.5 ในระหว่างการทำกรทดลองใช้เครื่องมือเพื่อหาประสิทธิภาพ ควรมีผู้ช่วยเพื่อ บันทึกและสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนเพื่อเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจัดทำแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ด้วย เพื่อส่งเสริม การอ่านและการเขียนสะกดคำอย่างต่อเนื่อง

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ และความคงทนใน การเรียนรู้ระหว่างนักเรียนที่เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะกับนักเรียนที่เรียน โดยวิธีอื่น ๆ

2.3 ควรมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะในเนื้อหาอื่น และระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อศึกษา ประสิทธิภาพการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะให้มากขึ้น